

Røde Garde

Nr.5/74

2kr

AVISA TIL

RØD UNGDOM

- Rød Ungdom til Kina
- Hoola Bandoola
- 75.000 nådd
- jente på Nyland
- SOVJET-KINA

• Sommerleir

Røde Gardes utsending trækker trapper sammen med en kamerat som har lovet å hjelpe oss. Vi befinner oss i Cochs pensjonat i Oslo. Oppe i 5. etasje våger vi oss inn ei dør, hvor vi møter en gutt i underbuksa. »Kommer rett fra dusjen skjønner dere». Vi vil gjerne vite om det bor noen unge postarbeidere her, og joda. »Bare følg denne trange ganga innover – det bor postfolk hele veien her». RG ender på 510. En kort presentasjon, og vi er inne i »leiligheten» til en ung kar fra Nord-Norge. Inventaret består i et mikroskopisk klesskap, 2 senger, en kommode og et skrivebord – mer er det ikke plass til. Øyemålet er ikke altfor stivt, men vi skulle tippe rommet var et sted mellom 15, og 20 kvadratmeter. Den unge arbeidskaren har ei historie som begynner å bli et mønster for bygdeungdommen: avslutt folkeskolen, ikke arbeid å få, flytt til byen.

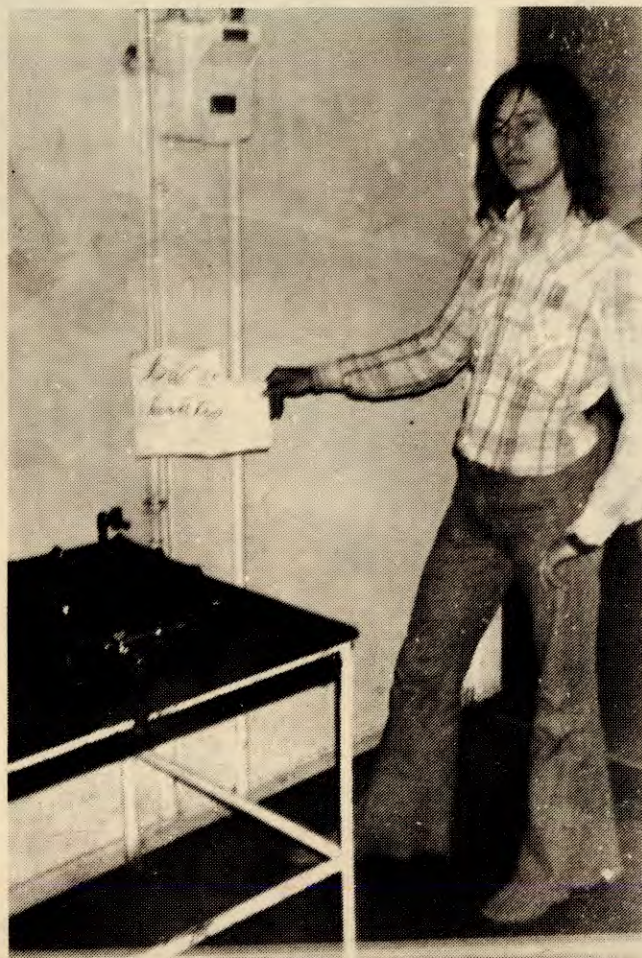
– Om vi ser bort fra et 4 mnd. opphold på hybel, har jeg bodd her nå i 1 år og 10 måneder.

RG: Har du bodd her så lenge frivillig – du søkte vel ikke leilighet her?

Postverket er en stor bedrift. I Oslo samler bedriften opp store deler av innflytterungdommen, men dette forhindrer ikke at en del ungdom fra byen også begynner der. Postverket er i det hele tatt dominert av ungdom. Vi tror disse intervjuene godt illustrerer unge arbeideres kår. Problemene varierer nok noe fra arbeidsplass til arbeidsplass, men er sikkert ikke av mindre alvorlig karakter enn de vi ser portfolka strir med.

» Det er resultat av en heldig utvikling at LO i dag er gått over fra å være en kamporganisasjon til å være en serviceorganisasjon. Behovet for kamp i gammel betydning er ikke lenger tilstede.» (fritt sitert) Dette presterte Aspengren å si i et radiointervju 1.mai i fjor. Det er ingen ny oppdagelse at herr Aspengren befinner seg i en verden langt, langt borte fra den arbeidsfolk lever i. Men forholde i postverket kan vel tas som nok et bevis (for de som enda skulle trenge det) på LO-toppens svik mot arbeidsfolks interesser.

unge arbeidere utbyttes av hushaier

– Åh, nei er'u gærn! Postverket lovet å skaffe meg husrom, og dette er det dem tilbøy meg. Jeg hadde jo ikke noe valg når jeg først hadde kommet hit. Jeg venta ikke en villa for meg sjøl, men dette her kan ikke kalles husrom en gang

RG: Hvor mye er leia her?

– Det er 360 kr. pr seng! Det tar litt tid å summe seg, men vi går videre – Og hvor mange bor det her?

– På dette rommet er vi nå 2 stykker, men på rommet ved siden av, som er like stort, skal dem putte inn tre mann. Dem kommer ikke til å få plass til å røre seg i det hele tatt. Men leia her er barnemat – her skal dere få noen virkelige gullkorn – fra reglementet.

Jentebesøk overhodet ikke tillatt, alle besøkende ute til

kl. 23.00, ikke lov å nyte alkohol, ikke lov å røyke, ikke lov å lage mat på rommet – ikke skjære ei skive brød en gang! Hvis sjefen har mistanke om at det skjer noe utafor reglementet på rommene, låser han seg inn uten varsel.

Nå er vi helt slått ut og sitter og måper. Tenker på noe vi leste i »Klassekampen» for ei stund siden – noe om kontorarbeidere ved århundreskiftet som bl.a. måtte ha med seg brensel på jobben, legge penger til side til de blei gamle osv. Utbytting hette det den gang – og utbytting er det i dag. Det hjelper ikke om Aspengren finner et nytt ord for det!

RG: Hvor lager dere mat, når dere ikke får gjøre det på rommet?

– I likhet med all tøyvask,

«TEMPOET ER UMENNESKELIG!»

Postgirokontoret er en arbeidsplass som er forbeholdt kvinner. Det er også en arbeidsplass med stor »gjennomtrekk», dvs. at svært få jobber der lenge. Dette har to årsaker. For det første samler kontoret opp mange innflyttere som har behov

– RG: Kan du først fortelle litt om hvordan det er å jobbe her?

– Sikkert ikke så mye verre enn på andre steder, men noen spesielle saker er det likevel med »giroen». Hele dagen er et evig stress. Får du tid til å ta deg en røyk utenom matpausa er det toppen.

RG: Gir dette seg utslag i annet enn allmenn misnøye?

– Fraværet er enormt. Av de 300 - 400 som jobber her, er ikke et fravær på bortimot

100 noe uvanlig. Når det da er mangel på vikarer, er krisa ute og går. Arbeidet blir da fordelt på færre folk og stresset blir forsterka. Vi er delt inn i grupper, og ofte gjør 3 stk. det 5 egentlig skulle gjøre.

RG: Arbeidstida – hva med den?

– Den passer som fot i hose i systemet. Vi har nemlig

tvungen overtid. Her er det ikke spørsmål – du har å jobbe til all posten er ferdig behandla. 3. juledag jobba jeg fra kl. 8 om morran til kvart over elleve på kvelden! Dette er umenneskelig. For ei stund siden var det bortimot 100 stk. som sa opp på en gang. Jeg fikk fullstendig nervekick en gang og fløy ned til personalsjefen og slo i bordet. Han lovte bot og bedring – men endringen har latt vente på seg. Dessuten viser rasjonaliseringa seg på alle måter. Vi har fått instruksjon i hvordan vi skal bevege arma våre, for at alt skal gå så effektivt og fort som mulig.

RG: Er det mange av dere som er organisert?

– Ja, de fleste av oss. Flere ganger i uka kommer ei dame og peker ut de som ikke er medlem av STAFØ (Statstjenestemannsforbundet) og

for arbeid, og derfor tar det første og beste som blir tilbudt. For det andre et tempoet så høyt at kun få greier det i mange år. Vi har snakka med Birgit Gulbrandsen.

kommanderer dem til å melde seg inn. Vi skjønner ikke helt hva vi har dette forbundet til. Det eneste vi får er et par

blader i året. Og for å yte virkelig service til medlemmene, setter STAFØ stadig opp billigturer til København.

må det meste av spisingen skje ute. Vi har imidlertid et kjøkken som skal deles på 25 mann.

Vi går for å ta en kikk på kjøkkenet og jammen står ikke det også i stil med resten av pensjonatet. Vi kunne vel hatt lov å vente oss et par tre steikeovner i hvert fall, tatt i betraktning at 25 stk. skal bruke det, men neida. Straks vi setter nesa innafør osrer gasslukta imot oss, og hva ser vi? Ei enslig gasskokeplate er alt som finnes!

Bare et siste spørsmål – Har du noe råd til andre som skal flytte til Oslo?

– Ja, folkens! For dere reiser må dere være sikre på at det »husrommet» dere blir tilbudt ikke er pensjonat. Er det pensjonat må dere ikke reise – alt annet er bedre!

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

styrk RG-salget !

Dette nummeret av Røde Garde koster 2 kr. og er på 20 sider. Det er 4 sider mindre enn vanlig, og det betyr at det er en god del stoff vi gjerne skulle hatt med som vi ikke har fått plass til.

Hva kommer dette av? Da vi fikk regninga for RG 4/73 viste det seg at om vi solgte hele opplaget, ville vi stå igjen med et overskudd på 200 kr., for porto, leie av lokaler, lay-out-utstyr og kontormateriell var betalt. Det er lett å skjønne at bladet ikke bærer seg økonomisk på denne måten.

Vi har som prinsipp at bladet skal være sjølberga, det vil si at det skal klare seg sjøl økonomisk uten støtte andre steder fra. Dette mener vi er et viktig prinsipp å holde fast ved, for at vi ikke skal skli ut i sløseri og tro at vi har utømmelige kilder å ta av. Dessuten tror vi bladet blir bedre når redaksjonen må tenke på at den må lage et blad som er så bra at mange folk vil kjøpe det.

Vi veit at mange folk synes RG har blitt ei bra avis for ungdommens kamp, og vil synes det er synd at vi går ned i sidetall. Det er redaksjonen helt enig i. Og vi tror heller ikke at å sette sidetallet ned er veien å gå for å få bedre økonomi og et bedre blad. Det eneste som virkelig kan styrke bladet, er at opplaget går opp, da blir det billigere i produksjon.

Redaksjonen håper og tror at våre lesere og kommisjonærer ikke vil finne seg i et Røde Garde med mindre sider og mindre stoff om ungdommens kamp, om kampen mot imperialismen, og om kommunismen.

Og finner du deg ikke i det, ja da er det bare en ting å gjøre: Styrk salget av Røde Garde på arbeidsplasser, skoler og i gatene, og verv nye abonnenter og kommisjonærer! Da vil RG bli både bedre og fyldigere, og kanskje med tida komme ut oftere!

75.000 !

Rød Ungdom har vunnet en stor seier i den økonomiske oppbygginga. Over 75 000 kroner er samla inn på kampfondet av medlemmer og sympatisører. Resultatet viser at vi har fulgt Maos linje i økonomisk arbeid: »Opptrappinga av den revolusjonære krigen gjør det makt-påliggende for oss å mobilisere massene til en umiddelbar kampanje på den økonomiske fronten og påta oss alle mulige tiltak for økonomisk oppbygging».

Innsamlinga er gjennomført i ei tid hvor Rød Ungdom har deltatt og vært den ledende i de store skolekampene vi har hatt. Innsamlinga har vist at det går an å drive økonomisk arbeid når den politiske kampen krever mye av oss, og den har vist hvordan det

økonomiske arbeidet skal tjene den politiske kampen. Kampfondets penger har blitt brukt i skolekampen, den har bidratt til å knytte organisasjonen sterkere sammen, til å heve politikken i ungdommens kamp på et høyere nivå. Rød Ungdom har blitt en sterkere kamporganisasjon i det halvår som har gått!

VIKTIGE ERFARINGER

Innsamlinga har gitt hele organisasjonen store erfaringer og mange nye metoder i hvordan vi kan styrke vår økonomiske sjølberging. Metodene har vært mange: Fra loppemarkeder, utlodning, røde fester, innsamlinger osv.

Innsamlinga har også vist at vi ikke kan se på egen

økonomi uavhengig av organisasjonens økonomi. I det hele har det politiske nivået i økonomiarbeidet tatt et viktig skritt framover.

ØKONOMIARBEIDET FRAMOVER

Den store seieren gir oss ingen mulighet til å hvile på laurbæra. Innsamlingen vil fortsette en kort stund til alle fylkene har klart målsettinga si. Men det viktigste framover er det jamne og regelmessige økonomiarbeidet.

Den økonomiske styrken som Rød Ungdom har fått gjennom innsamlinga må opprettholdes. Økonomisk oppbygging drives ikke gjennom innsamlinger. Innsamlinga nå var startskuddet til en umiddelbar styrking og en

politisk oppprioritering av økonomiarbeidet. Stilen med gaver må innarbeides, den lokale økonomi må styrkes. Klassekampen krever at det økonomiske arbeidet fortsetter. Innsamlinga har vist vegen. Vi må fortsette oppbygginga av Rød Ungdoms økonomiske sjølberging!

RØD UNGDOM- delegasjon inviteret til KINA

På invitasjon fra de kinesiske kommunistene skal en delegasjon fra Rød Ungdom besøke folkerepublikken Kina i tida 18. mai til 15. juni. Innbydelsen er en stor ære for Rød Ungdom, og et handfast bevis på solidariteten og vennskapet mellom de norske og kinesiske kommunistene. Delegasjonen har hele 7 medlemmer. Den ledes av formann i Rød Ungdom, Helge Øgrim, og blant deltakerne er også formannen i det nystifta Norges Kommunistiske Studentforbund, Bernt Holtsmark.

HVA SKAL DELEGASJONEN STUDERE?

● Delegasjonen fra Rød Ungdom vil legge vekt på å studere den massebevegelsen som pågår i Kina for å kritisere Lin Piao og Konfusius (se artikkel i RG 3/74). Under arbeiderklassens ledelse har millioner av kinesiske ungdommer gått til storm mot ideer som hindrer den videre sosialistiske oppbygginga i Kina.

● Skoleelever i 12–15 årsalderen har kritisert lærere og rektorer som har prøvd å regjere skolene med føydale

metoder og holdt elevene nede. Deres veggaviser har blitt gjengitt i Kinas største dagsaviser, og de har brukt radio og fjernsyn for å fremme kritikken. Sann virker det revolusjonære demokratiet i proletariats diktatur!

● Vi skal besøke skoler og diskutere karaktersystemet, elevdemokrati og hvordan elevene kombinerer praktisk og teoretisk arbeid.

Delegasjonen skal besøke flere fabrikker for å diskutere de «tre store bevegelsene» med kinesiske arbeidere. De

tre store bevegelsene er klassekampen, kampen for produksjonen og kampen for vitenskapelige eksperimenter. Kineserne har holdt fast på prinsippet om at klassekampen fortsetter under sosialismen, både som kamp mot de gamle utbytterne og karrieremakere som vil føre Kina tilbake til kapitalismen, og som kamp mot gale ideer i folket.

● På fabrikkene skal vi diskutere hvordan arbeiderklassen styrer politikken, hva det sosialistiske demokratiet betyr for en vanlig arbeider og ta opp problemet med forurensninger.

Kampen for kvinnens frigjøring er kommet langt i Kina, og delegasjonen skal diskutere både kvinnens stilling under sosialismen med jenter og eldre kvinner, og spørre om deres mening om kvinnekampen under sosialismen.

Delegasjonen vil sjølsagt legge stor vekt på å diskutere

med ungdom. Den kinesiske ungdommen har spilt en stor rolle i revolusjonen som soldater i folkehæren, i den sosialistiske oppbygginga og i kulturrevolusjonen.

● Delegasjonen vil også legge vekt på å diskutere Sovjets sosialimperialisme med representanter for Kinas Kommunistiske Parti, som hele tiden har stått for konsekvent kamp mot Bresnjevtilhengernes forræderi av sosialismen.

● Besøket i Kina vil helt sikkert gi mye inspirasjon og kunnskap som vil bidra til å styrke Rød Ungdom. Og en ting er sikkert: Vi skal ikke holde for oss sjøl det vi lærer i Kina! Flere sommerleirer vil få møter og foredrag fra Kina-turen, og utover høsten vil det bli arrangert møter utover landet og det vil komme artikler og repotasjer i Røde Garde. LEVE VENNSKAPET MELLOM DEN NORSKE OG KINESISKE UNGDOMMEN!

HOOOLA BANDOOLA BAND

Den progressive svenske kulturen er i en voldsom utvikling. Det dukker stadig opp nye teatergrupper, diktere og musikere som ikke bare gjør ting for å tjene penger, men som lager kunst for å tjene folkets interesser. En av de gruppene som har gjort seg mest bemerket, er Hoola Bandoola Band. De har greid å nå ut til et stort publikum, og har bevist at folk ikke bare er interessert i musikk som handler om »love and peace». Da Hoola Bandoola for en tid siden var i Oslo, snakket Røde Garde med Mikael Wiehe, som skriver tekster og musikk til de fleste av gruppas låter.

RG: Hvorfor er den svenske musikk kommet så mye lenger enn den er kommet i Norge og Danmark?

M.W: Hovedgrunnen til dette tror jeg er at vi nokså lenge har hatt to progressive plateselskaper, nemlig MNW og Silence. Disse har gjort det mulig for de forskjellige utøverne å komme ut med musikken sin, og det har selvfølgelig vært en veldig inspirasjon. Rundt omkring finnes en hel masse bra musikere, det gjelder bare å gi dem

sjansen til å nå ut til publikum. Dette gjelder ikke bare plater, en må også arrangere musikkfester med et bra innhold. I Sverige har bl.a. SKP og Rød Ungdom funnet ut dette, slik at på den turneen vi er på nå, er det bare progressive kulturgrupper slik som Samspill eller FiB/kulturfront og Rød Ungdom som arrangerer.

RG: Dere bruker mye bilder og symboler i tekstene deres, og synger lite om aktuelle situasjoner slik som NJA-

gruppa gjør. Hvorfor?

M.W: Det er riktig at tekstene våre stort sett handler om allmengyldige ting, og ikke om spesielle situasjoner. Dette har vi gjort med hensikt, fordi det gjør at visene våre stadig vil være aktuelle, og fordi vi da kan knytte presentasjonen av visene til spesielle, aktuelle saker.

RG: Tror du at Hoola Bandoola Band eller andre progressive grupper kan gjøre folk politisk bevisste gjennom musikken sin?

M.W: Nei. En kan ikke gjøre folk revolusjonære bare ved å spille bra musikk for dem. Men kulturen er en del av klassekampen og den kan dermed være med på å styrke folks bevissthet. Den kan peke på forskjellige skjevheter i samfunnet, og på den måten drive propaganda, eller den kan fungere som et symbol, tenk bare på Bob Dylan eller Internasjonalen. Det gjør at en føler samhørighet med andre, at en er flere som arbeider mot samme mål, og

kan således styrke den revolusjonære bevegelsen innad.

RG: Hoola Bandoola Band har hatt store framganger i det siste, blant annet lå LPen »På veg» i flere uker på topp på de svenske salgslistene. Er det ikke fare for at dere kan bli kommersielle?

M.W: Det er selvfølgelig en fare for at vi skal bli kommersielle, det er det for alle. Men vi prøver å bekjempe det, både gjennom interne diskusjoner i bandet, og gjennom å være åpne for kritikk utenfra.

RG: Det foregår stadig en debatt om hva slags musikk som er progressiv. Hva mener du om det?

M.W: Progressiv musikk eller kultur er den som står i motsetning til kapitalens kultur, som bare har som oppgave å sløve ned folk og skape et falskt bilde av verden. Progressiv kultur derimot, er den kulturen som aktiviserer folk, maner dem til kamp og som forteller sannheten om verden, enten slik som den er i dag eller slik som den vil være i framtida. Jeg har nettopp lest en kjærlighetsroman som jeg mener er progressiv, fordi den viste at et forhold mellom to mennesker ikke bare er en dans på roser, slik som det ofte hevdes. Jeg tror at det er viktig at den progressive kulturen speiler alle deler av virkeligheten.

RG: Er det noe du vil si til slutt?

M.W: Siden svensk kultur er så dominerende i Norge, både når det gjelder progressiv og annen musikk, er vi faktisk litt redde for å spille her. Vi ønsker ikke å bli en del av den svenske kulturimperialismen. Når vi likevel er her, håper vi at vi kan inspirere norske grupper til å begynne å spille. Heller enn at vi skal få 1000 spillejobber hver, håper vi at det blir danna 10 norske grupper som får 100 jobber hver!

Hoola Bandoola Band har gitt ut tre LP-plater, »Garanterad individuell» (MNW 20P) »Vem kan man lita på» (MNW 35P) og »På veg» (MNW)

Dammann juger!

»Fremtiden i våre hender», osv. Dette er problemer alle heter aksjonen som Erik står overfor, som Dammann har satt i gang. Det med sin teori mener at alle og enhver er skyld i.

Det er vi som forurensar, skaper stress, og utbytter fattige deler av verden. Det er vi som forurensar, skaper stress, og utbytter fattige deler av verden. La oss ta en titt på gjennomsnittsfamilien i Norge. Lever den i overflod slik at den kan skjære ned sitt forbruk med 50 %? Situasjonen er ganske annerledes - real-lønna synker. Prisene på mat, hus og klær øker med mange prosent hvert år. Vanlige folk må kjempe for å opprettholde den levestandarden de har oppnådd. Dette er det Dammann kaller et overflodsproblem. Aksjonen har ikke laget noen analyse av forholdene slik de er i dag, og det gir arbeid.

Det er slett ikke rart at en mann som Dammann står i ledelsen for en »folkeaksjon». Han har villa i Holmenkollåsen - har slutta på jobben som reklamesjef, for å ofre seg for »kampen mot sløseriet». Han har helt andre problemer en vanlige arbeidsfolk. Aksjonen har ikke laget noen analyse av forholdene slik de er i dag, og det gir arbeid.

kraftig utslag i hvorledes den vil bekjempe problemene, forurensing, stress på jobb og skole, utbytting av u-landa

jeg som utbytter, tjener ikke de fattige landas sak. Det vil ikke føre til en forbedring av deres situasjon. Vi må finne årsaken til utbyttinga. Kapitalens behov for nye markeder utenfor landegrensa fører til en grisk utbytting av ressursene i u-landa. Derfor er det bare en kamp mot imperialismen som kan bedre disse dolkenes levevilkår.

Resultatet av kampanjen er dødsens reaksjonær. Denne ideologien legger opp til at vi skal slutte å kreve høyere lønn, bedre forhold på arbeidsplassen osv. Vi ser at dette er helt på linje med kapitalens ønsker - et tilfreds folk som ikke går til kamp for forverra levevilkår, men finner seg i hva som helst - i tro på at de hjelper fattige folk. Vi må avsløre kampanjen, og intensivere vår hjelp til disse landene ved å kjempe mot imperialismen.

Forholdet til u-landene er en sentral del av aksjonen. Teorien om at det er du og

kvinnefronter

på Nyland

– Turid Skagen, du jobber som kranfører på Nylands verksted i Oslo. Hvordan er situasjonen for kvinner i jern- og metallindustrien?

– Mange tror at vi som jobber i tradisjonelle mannsyrker som kranførere eller sveisere og som er lønnsmessig likestillet med menn, er 100 % likestillet og derfor bare skal holde kjeft. Men disse tar dessverre feil. Vår såkalte likestilling er ikke fullverdig, for det blir ikke tatt hensyn til at det er vi som går gravide, det er vi som føder barn, som ammer dem og merker det økonomiske tapet

i en slik periode. Det er gravide kvinner helsefarlig arbeid går mest utover.

Vår situasjon skiller seg sikkert ikke så mye ut fra kvinner i annen industri. Vi kjenner behovet for høyere lønninger, behovet for daghjems plasser og sosiale forbedringer på samme vis. Lønnsmessig ligger vi i jern- og metallindustrien på gjennomsnittlig 80 % av mennenes lønn i tilsvarende arbeid. Men stort sett ligger kvinnene mye lavere allikevel, for det er få som har fagutdanning.

Vi ser også at vår innflytelse i fagbevegelsen på ingen

måte svarer til det antall kvinner som er organisert.

– Hva er viktig for å kjempe for å bedre på denne situasjonen?

– I jern- og metall i Oslo har vi oppretta ei kvinnefrontgruppe. Denne er starta ut fra et klart behov, og vi har ikke isolert oss som det er blitt hevda av enkelte krefter i fagbevegelsen. Tvert om har vi tenkt å bidra til å få slutt på den isoleringa som er. Gjennom vårt arbeid for kvinnes situasjon, tror jeg vi kan bidra til å styrke kvinnes deltakelse i fagpolitiske spørsmål på jobben.

– Hva mener du om Kvinnefrontens utvikling og den nye plattform som ble vedtatt på siste landsmøte?

– Jeg tror kvinnefronten har gjort et sprang i riktig retning ut fra at hovedvekten vil bli lagt på arbeiderkvinnes situasjon. I vårens arbeidsprogram for fronten har tariffoppgjøret og abortsituasjonen stått sentralt. Vi som har jobbet med dette har fått erfare at kvinnekamp ikke bare er en privat frigjøringskamp og bevisstgjøring av den enkelte, men en hard kamp for kvinnes kår som må føres sjøl om en er kommunist, sosialist eller ikke har tatt standpunkt til dette. En slik prioritering tror jeg klart vil samle flere kvinner på arbeidsplassene, og gjøre Kvinnefronten til en mer kampdyktig organisasjon.

– Hva mener du om de diskusjonene som har blitt ført i Kvinnefronten om hva slags plattform fronten skal ha?

– Diskusjonen om plattformen skal være sosialistisk eller ikke, har pågått siden før landsmøtet i Bergen, hvor bare ca. 12 stemte for en sosialistisk plattform. Jeg

stemte for at plattformen ikke skulle være sosialistisk, sjøl om jeg er overbevist om at det ikke finnes noen fullstendig frigjøring av kvinnen før under sosialismen. Jeg mener den plattform som ble vedtatt er bra, og legger et bra grunnlag for at Kvinnefronten skal bli kampdyktig for krav som likelønn og rett til arbeid i tida framover. De folka som har gått inn for sosialistisk plattform, har skrevet en masse, men ikke vært i stand til å utarbeide et skikkelig alternativ for hvordan Kvinnefronten skal jobbe.

Jeg synes den diskusjonen som foregår på universitetene om plattformen, er et bevis på at en sosialistisk plattform ville gjøre Kvinnefronten til en front på pratestadiet i lang tid framover.

Jeg tror allikevel at denne diskusjonen har vært bra å ha nå. Jeg tror ikke den har skapt særlig forvirring i fronten og kan være en grei avklaring for å gjøre Kvinnefronten kampdyktig.

I gruppa vår ville en sosialistisk plattform nå ha betydd en klar svekkelse og en hindring for å få med mange i arbeidet. Fronten ville blitt en elitegruppe og antakelig bare et haleheng til SV. Det vi trenger er en kampdyktig front som får med mange i arbeidet og som kan gå i bresjen for å kjempe for bedre kår for kvinnene i Norge.

**bli
med
på
sommerleir!**

livet på leiren

Mange som har vært på sommerleir sammenligner det med et sosialistisk samfunn i miniatyr. Vi synes ikke det er noen særlig god sammenligning.

Det foregår ikke noe produktivt arbeid, det finnes ingen folkehær, det har ikke vært noen revolusjon, det er ingen klassefiender som prøver å gjenopprette kapitalismen, det er ingen sjølberging osv. Men vi forstår likevel godt de som sier det, for de tenker på den kollektive stilen som er, den gløden og entusiasmen som alle har, den aktiviteten som kommer fram på alle områder, på at leiren er organisert etter den demokratiske sentralismen osv. Når en tenker på dette, er det ikke rart at en sammenligner med sosialisme.

Folk legger vekt på forskjellige ting, så det er ikke lett å trekke fram enkelte sider ved leirene spesielt. De enkelte delene må sees i sammenheng med helheten. Vi skal prøve å si litt om noe av det som foregår, men det beste vi kan si

er: Kom på leir og få ei ferieuke fylt av diskusjoner, kultur og idrett og en kollektiv stil. Ei uke som setter deg i stand til å slåss bedre. Ei hyggelig og gøyale uke. Ei uke du ikke vil glemme!

O KULTUREN gjennomsyrrer leiren. Det er et mål at flest mulig er med, og ikke bare de som har drevet med spinning eller teater. Alle har noe å bidra med, og når vi hjelper hverandre med å få det fram, blir det resultater av det. Det blir lagd sanger, dikt og sketsjer, og vi lærer oss ting som andre har lagd.

»For de brede massene av folket er den revolusjonære kulturen et mektig våpen i revolusjonens tjeneste», sier en kineser ved navn Mao Tsetung. Vi kan bare underskrive.

O IDRETTE er viktig både for å holde kroppen vår i best mulig stand, og for å sveise oss sammen. I lagspillet legger vi vekt på å spille sammen, og ikke fremheve

seg sjøl. Jenter og gutter skal delta på lik linje. Det blir tid nok til å drive idrett og til å lage kultur.

O ET REVOLUSJONÆRT KOLLEKTIV. Vi prøver å løse alle oppgaver og problemer sammen. Da klarer vi alt bedre enn hver for oss. Ikke bare det – hvis vi ikke står sammen og løser oppgavene sammen, kan vi aldri nå fram til sosialismen. Å sveise oss sammen til en stor gjeng med felles mål og kameratslig stil er noe vi legger vekt på. Sommerleirene legger alle forhold til rette for å komme et stykke på vei.

O FERIE er det også å være på leir. Sjøl om det foregår mye, er det også tid til å slappe av, bade sole deg, fiske o.l.

Folk skal ikke komme utslitte fra leir. Uthvilte til å ta fatt på viktige kamper når vi kommer hjem, skal vi være.

dette skal vi diskutere

skolele

— Hvorfor fortsette kampen mot Bjartmar? —

Bjartmar og AP-regjeringa prøver å få gjennom gymnasloven og sin enhetsskole. De kaller alle som går imot det for reaksjonære eller reaksjonens løpegutter.

Det betyr i så fall at det store flertallet av gymnaslærere og yrkesskoleelever som har vært i streik mot deres planer, er kapitalens lakeier. Enhetsskolen er i arbeiderklassens interesser, den visker ut klasseskiller, gir elevene

Röd Ungdom

Ingen andre ungdomsorganisasjoner har borgerne og byråkratene hetsa så mye mot. Nå kaller oss for landsforrædere og 5. kollonister, avisa Sogningen godt fulgt opp av andre borgerlige aviser sa at vi hadde likvideringslister på folk som var uenige med oss, Libertas sier vi er en pest i skolen, offiserstoppene sier vi driver undergraving og sabotasje.

Det skyldes at vi er farlige for dem. Vi har gått i spissen for at vanlig ungdom skal reise seg til kamp mot deres politikk. I voksende grad går ungdommen til aksjoner. De

siste månedene har skoleelever vært ute i større kamper enn noen gang. Det er bra, men det er bare en smakebit på hva som vil komme.

Det er ikke sjølskryt når vi sier at Röd Ungdom har mye å si for ungdommens kamp. Våre synspunkter har vunnet fram, der vi har gjort en bra innsats har kampen gått fram, der vi har gjort en dårlig innsats har kampen vært svakere — sånn er hovedtendensen.

Spørsmålet om hvordan Röd Ungdom skal utvikle seg er derfor ikke bare en sak for

medlemmer av organisasjonen. Det har betydning for all progressiv ungdom. På leirene skal vi ta opp en del av historia vår, se på hva som har skilt oss fra de andre organisasjonene på venstresida og på gode og dårlige ting i arbeidet vårt. Men først og fremst må vi se framover. Röd Ungdom har stilt seg som oppgave å masseorganisere ungdom. Vi blir stadig flere men mange til burde bli medlem. Hva er det som gjør at du og mange andre progressive ikke er medlem? Hvordan skal arbeidet drives i Röd Ungdom for at vi skal få med mange flere for å utvikle og slåss for en riktig politikk? En formiddag er satt av til innledning og diskusjon om det.

SOVJET

Under Lenins og Stalins ledelse valet sosialismens stolte fane over Sovjetunionen. Folket bestemte utviklinga og deres kår blei stadig bedre. Alle undertrykte fikk stor inspirasjon og støtte fra verdens første sosialistiske stat. I dag hersker byråkratene fra departementer,

partiapparat og bedriftsledelser. De lever et luksusliv og tar av det andre skaper. Folket har ikke noe å si, og deres problemer bare øker. Det er et byråkratkapitalistisk land. Utenrikspolitikken har skifta farge. I dag utbyttes u-land, Øst-Europa utplyndres. Tsjekkoslovakia er

okkupert, sovjetiske tropper er stasjonert i mange land, og mange trues av væpnet overfall. Sovjet er en imperialist i rød frakk. Sosialisme i ord, imperialisme i handling — sosialimperialisme. Det er en supermakt som søker etter verdenshegemoniet på samme måte som USA.

Det er ikke alle som er enige med oss i dette synet på

(forts. nederst neste side)

faglig

k

Hvordan er lønna, hvordan forholdet til fagforeninga, hvordan kamporganisasjon, og hva er krav i dag?

Dette er noen av de spørsmålene arbeidere er nødt til å få diskutert og aktiviteten blant denne delen av befolkningen.

I året som har gått har ungdommen kjempet for dem. Vi har hatt en skikkelig opplæring, vi har reist. Men vi har ingen grunn til å gi opp. reise kampen enda kraftigere og utvide den viktigste gruppa arbeidende ungdommen.

På alle Röd Ungdoms skole- og fagorganiserte, vil det bli sentrale spørsmål. På Østlandet vil det bli sentrale spørsmål på AKP(m-l)s leir på Håøya og på Østlandet som har mulig

ere på leirene :

ampen

større valgfrihet og bedre utdanning sier Arbeiderpartiet. Nei, sier vi, deres planer tjener monopolkapitalen, den fører til rasering av fagutdannelsen, sentralisering og økt press på lærere og elever. Kampen om skolereformene blir lang og hard. Hvordan ønsker monopolkapitalen skolen? Hvordan skal kampen føres?

Dette blir en av de viktigste diskusjonene på leirene. (Les mer om enhetsskolen et annet sted i bladet).

ig amp

er opplæringa, hvordan er hvordan skal LO gjøres til en arbeiderungdommens viktigste

småla som unge progressive tert for å kunne reise kampen en av ungdommen.

arbeidere reist sine krav og tt boligkamper, kamper for st krav til lønnsoppgjøret osv. slå oss til ro med det. Vi må med større tyngde og bredde ungdommen – arbeiderung-

sommerleirer hvor det finnes narer og diskusjoner på disse bli en egen Rød Ungdom-del 4 - 21/7. Alle unge arbeidere eter, bør dra på denne leiren.

jentekampen

I den siste tida har kvinnebevegelsen gått stadig framover. Flere og flere jenter reiser seg til kamp og vi når nye mål.

Men det er ennå stor uklarhet og uenighet både på årsaken til at vi er undertrykt og på hvordan kampen føres. Noen mener at det er mannen som står bak undertrykkelsen av kvinnene, i familien, tenkemåte og sjekkestil, og at kampen i all hovedsak må føres mot ham. Så har vi andre som mener at kvinnesak er menneskesak, og som etter å ha trukket denne fantastiske konklusjonen, legger kvinnesaken i kista. Opp mot begge disse synene mener Rød Ungdom at de unge

jentene blir undertrykt som jenter og at det er monopolkapitalen som gjennom sin styring av arbeidslivet og resten av samfunnet som legger grunnlaget for og går i spissen for undertrykkinga.

En av de viktigste diskusjonene på sommerleirene i år vil nettopp bli å diskutere disse spørsmålene og legge opp til ei riktig linje for kampen mot undertrykkinga av de unge jentene.

Hva er det som rammer unge jenter mest i dag? Er det først og fremst den borgerlige sjekkestilen, moteslaveriet, guttas holdning til oss som kjønn osv. Eller er det at vi jenter har dårligere muligheter til utdanning, at vi blir

lavtlønna i spesielle kvinneyrker, at vi ikke har adgang til sjølbestemt abort osv.

På sommerleiren legger vi også stor vekt på å ha likeverd mellom gutter og jenter på alle områder. Vi vil bekjempe at det bare er gutta som har ballen i fotballkamper og at det er gutta som dominerer i diskusjoner. Vi vil lage mye kultur, sketsjer, sanger o.l. om de unge jentenes situasjon for å bruke dette som et middel i kampen vi fører mot undertrykkinga når vi kommer hjem.

Jenter, kom på sommerleirene! Ta del i diskusjonene og vær med på å reise alle unge til kamp mot undertrykkinga!

SOVJET

forts. fra forrige side.

Sovjet. Borgere og høyrefolk sier at Sovjet viser sosialismens grusomme ansikt, og at det alltid har vært like ille. Viktigere nå er det likevel å se på hva andre på venstresida mener. I SV er det for-

skjellige oppfatninger. Mange fordømmer Sovjet, og mange har en uklar holdning. De sier at Sovjet er et land hvor det både finnes kapitalisme og sosialisme, som fører en både bra og dårlig politikk, og som derfor verken kan fordømmes eller sees som et eksempel. Men det finnes også aktive talsmenn for Sovjet.

På sommerleirene vil vi ta opp og belyse utviklinga i Sovjet og forholda i dag. Vi skal diskutere spørsmål som: Utplyndrer Sovjet fattige land eller er det en sosialistisk u-hjelpspolitikk de fører? Er Sovjet en krigsfare for verdens folk? Hvordan bør progressive stille seg til sosialimperialismen?

seminarer, kultur, idrett

Det vil ikke bare bli diskusjon på hovedemnene som det er skrevet om i artiklene her. Det er planlagt seminarer for de som er interessert i »Revolusjonær militærpolitikk.» »Hvor går SV og SVU?», »Stalin – en stor revolusjonær.» På de fleste leirene vil deltagere i Rød Ungdoms delegasjon til Kina (se et annet sted i bladet) fortelle om forholda der.

Hvilke andre saker det skal

bli diskusjoner om er opp til deg. Sjølsagt vil diskusjonene blomstre under frokosten, ved middagen og i alle ledige stunder, men det vil også bli samla grupper som diskuterer målsak, idrettspolitik, stoff og alkoholproblemer, fritidskampen? – samle andre som også har lyst, og sett i gang. Sommerleirene er som en stor levende veggavis der alle meninger og ideer kommer fram!

hvor går SV?

Et av de viktigste seminarene på sommerleiren vil bli om SV. Er nå det så viktig da? Skal dere igjen fyre opp under »krangelen» på venstresida»

Ja, vi tror det er nødvendig å ha en riktig analyse og politikk overfor SV. De fikk ved stortingsvalget over

200 000 stemmer, og har mange tusen medlemmer. Mange av disse er ungdommer. Hvordan SV utvikler seg, vil få stor betydning for hele venstresida, og dermed for klassekampen i Norge. Tenk bare på hva det betød 1. mai de stedene SV brøt enheten på venstresida og valgte å være alibi for

høyresosialdemokratiet istedenfor!

Siden SV ble starta har de gått kraftig til høyre. I dagskampen har de tatt en rekke standpunkter som har vært helt i strid med arbeiderklassens og ungdomsmassenes interesser. Vi kan minne om SVU-ledelsens linje i streikekampene på gymnaset i høst, Camara-saken, Lønnsoppgjøret, 1. mai. Er dette tilfeldige feiltrinn p.g.a. at ledelsen i SV er for høyredominert? Noe som kan unngås i framtida dersom medlemmene er flinke til å kritisere ledelsen sin? Eller grunner det seg i at SV på viktige og grunnleggende

politiske spørsmål inntar borgerlige og revisjonistiske standpunkter?

Hvordan ser SV på Bratteli og Aspengren, er de villfarne venner eller folkets fiender? Hvordan vil SVs analyse og forholdet til Sovjet bli, vil de overta NKPs vennskapelige forbindelser fordi Sovjet »tross alt» er et sosialistisk land? Hvordan skal SV knuse monopolkapitalens diktatur og bygge sosialisme i Norge?

Disse og liknende spørsmål skal vi ta opp på seminaret. Vi skal legge grunnlaget for å rette en kameratslig og riktig kritikk mot Sosialistisk Valgforbund på de punktene politikken deres er i strid med arbeiderklassens interesser, og kunne oppnå enhet med dem på klassekampens grunn på flest mulig spørsmål.

På leirene bor de fleste i telt. De som av helsemessige eller andre årsaker ikke kan bo i telt, får innkvartering i hus. Middag hver dag og oppholdet er iberegna i leiravgiften på 200 kroner. Tørmat får de kjøpt på leiren. Ta med deg telt dersom du har, sovepose, toalettsaker og penger. Snakk med noen i Rød Ungdom eller skriv til oss dersom det er noe du lurer på eller vil vite mer om.

Navn:

Adresse:

☐ Påmeldingsavgift på kr. 40,- av leiravgiften på kr. 200,- er betalt inn over postgiro.

Jeg melder meg på følgende leir (kryss av):

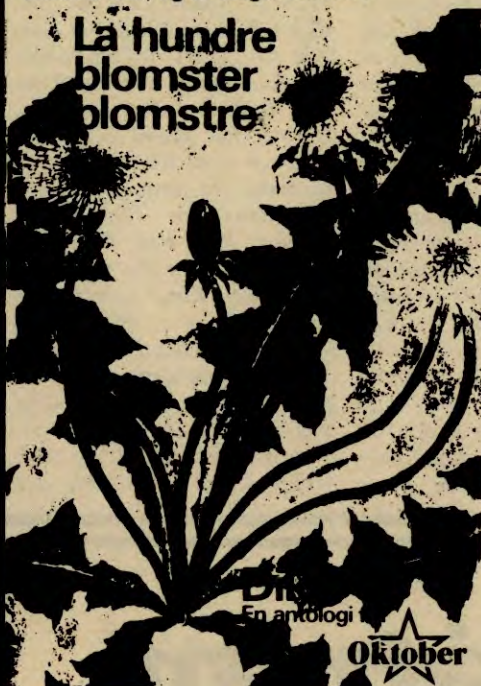
- ☐ Østlandet (Håøya ved Oslo) 14-21/7 Adr. Rød Ungdom, boks 610 sentrum, Oslo 1. pg. 2 23 11 57
- ☐ Østlandet (Håøya ved Oslo) 11-18/8 (PS. denne leieren er bare for unge arbeidere.)
- ☐ Sørlandet (Tromøya ved Arendal) 11-18/8
- ☐ Vestlandet (Herdla ved Bergen) 4-11/8 Adr. Rød Ungdom c/o Oktober Nygårdsst. 45, 5000 Bergen pg. 3 72 39 21
- ☐ Møre (Surnadal folkehøyskole) 4-11/8 Adr. Rød Ungdom, boks 117, 6630 Tingvoll pg. 3 72 38 14
- ☐ Trøndelag (Tølling) 11-18/8 Adr. Rød Ungdom, boks 2824 7001 Trondheim.
- ☐ Nordland (Skrova, Lofoten) 11-18/8 (bruk Oslo adressen)
- ☐ Troms/Finnmark 4-11/8 (bruk Oslo adressen)

bra å lese i ferien

For mange er sommeren ei tid da en kan få lest noe som ikke er pensum av noe slag. For å hjelpe til med å finne en rød tråd gjennom bokvrimmelen har vi funnet fram til noen bra bøker.

Fra forlaget OKTOBER har det kommet to bøker i det siste. Boka » Hvor går SV? Reform eller revolusjon » burde være obligatorisk lesning. Gjennom bidrag av bl.a. Pål Steigan og Sigurd Allern får vi grundig belyst både SVs teori og praksis. Boka er enkel å lese, og er meget lærerik.

La hundre blomster blomstre

Dikt
En antologi

Oktober

Ei annen bok er OKTOBERs diktantologi. Bortimot hundre kjente og ukjente forfattere er representert i denne boka, som viser hvor stor bredde det er over den progressive diktninga i Norge i dag.

skole

Erling Lars Dale har skrevet ei bok som heter » Skolereformene og næringslivet ». Dale tar for seg de forskjellige skolekomiteene og viser klart hvordan de samarbeider med næringslivet. Ei bra bok som setter kampen mot gymnaslova i et politisk og historisk perspektiv. Boka bør leses av alle skoleaktivister på såvel yrkesskoler som gymnas.

PAX

PAX forlag har for ei tid sida kommet ut med ei bok som heter » Solid bak-

grunn for et avismonopol – Aftenposten ». Vi vil ikke gå god for alt i denne boka, men den inneholder i alle fall nok materiale til å ta grundig hull på myten om Aftenposten som den » nøytrale og objektive avisa ».

» Hå har kvinnfolk å sia, da » kommer også fra PAX. Gjennom en rekke intervjuer får vi kjennskap til kvinnens hverdag i Odalen, ei pendlerygd på Østlandet.

Kina

Gode bøker om Kina på norsk er det ikke for mange av. Derfor er det bra at Gyldendal i Fakkelsen har gitt ut ei bok som handler om Kina etter revolusjonen. Boka, som er meget bra, er skrevet av to New Zealandere og heter » Kinas vei til sosialismen ». Les den! Her er det mye bra stoff om historie og politikk.

Sovjet

I Fakkelsen har det også kommet en nyttigivelse av en artikkelsamling av Nordahl Grieg fra hans tidsskrift » Veien Frem ». Her er det flotte artikler om Moskvaprosessene, borgerkrigen i Spania, om Quisling og forløpet til den 2. verdenskrig og ikke minst om Sovjet i 30-åra. For de som vil vite mer om Stalin er dette ei fin bok. Artiklene er ofte korte og skrevet i en skarp form, så boka er lett og morsom å lese.

roman

En annen nyttigivelse er romanen » De varme hendene » av Torborg Nedreaas. Ei bok som tar et oppgjør med NATO og beredskapslovene.

SIPO

En annen roman som er bra å lese mellom forsvarsøvelsene er » Frydenholm » av den danske forfatteren Hans Scherfig. Boka handler om forfølgelser av kommunister under 2. verdenskrig. Scherfig viser hvordan det danske SIPO kartla progressive og overlot arkivene til tyskerne i 1940. Boka er på dansk og koster bare 13 kroner.

En roman som nettopp er utgitt er Kjell Askildsens » Kjære, kjære Oluf ». Dette er en virkelig god politisk roman!

teori

Glem ikke klassikerne! Det er spesielt to bøker vi vil oppfordre folk til å kjøpe og studere, nemlig » Om leninismens grunnlag » av Josef Stalin (på dansk, 11 kr.) Ei bok som på ca. 100 s. på en lettfattelig måte går gjennom viktige felter i marxist-leninistisk teori. Og, les SUKP(b)s historie, dvs. historia om det sovjetiske kommunistpartiet fram til 1938. Den er utgitt på svensk OKTOBER.

De fleste av disse bøkene kan kjøpes i Oktoberbokhandlene eller de kan bestilles fra:
I. Tronsmo, Kr. Augustsgate. 19. Oslo 1.

Til kamp for et sted å være!

★ Rød Ungdom ★

Oktober

Rød Ungdom har gitt ut et hefte som oppsummerer de viktigste erfaringene som er gjort med husokkupasjoner. Bestill fra Rød Ungdom, kr. 5,-

reis ikke til Spania

Fra den spanske borgerkrigen.

»På den vakre spanske øen Mallorca har Hitler og Mussolini opprettet en flyvebasis, og herfra går bombeflyene i rutefart til Barcelona . . . De slipper ned sine bomber, og hvis de får drept en del hundre kvinner og barn, er det en vellykket ferd . . .

Det hender at de europeiske demokratiene føler et visst ubehag når dødssifrene er upassende store i Barcelona, og det noe om hjelp til Spania. Men da svarer fasciststatene at det er non-intervensjon i Spania, og hvis den lovlige regjering får våben, er Hitler og Mussolini, hvor meget det smerter dem, i fredens navn nødt å gå til verdenskrig.

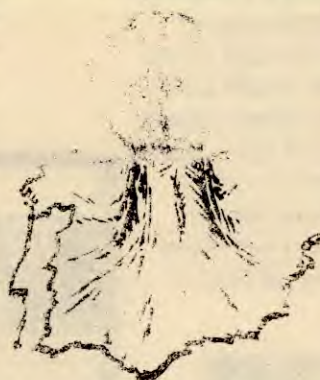
Neste dag kan da bombeflyene seile innover Barcelona med ganske stor trygghet; byen har få og dårlige luftvernkanoner; de demokratiske landene synes det er best slik, for fredens skyld.»

Så bitende ironisk skrev Nordahl Grieg i 1938 om de »demokratiske landenes» hjelp til det spanske folk i dets kamp mot Franco og hans fascisthær. Resultatet av denne krigen kjenner vi alle; med Hitlers og Mussolinis hjelp klarte Franco å innføre fascist-diktatur i Spania.

I dag, vel 36 år etter er det framdeles Franco og hans fascist som har makta i Spania, og de klarer å holde på makta blant annet takket være de

inntekter de får fra de mange tusen turister som hvert år reiser til Spania.

Det er på bakgrunn av dette at våre spanske kamerater som kjemper mot fascistregimet ber oss boikotte Spania som reisemål. Reis ikke til Spania! !

Likeens er det med Hellas. Med hjelp fra USA og NATO ble det i 1967 innført fasciststyre. I dag er Hellas framdeles styrt av fascist som undertrykker det greske folket på en bestialsk måte. Også i Hellas er turistnæring en viktig inntektskilde for fascistjuntaen. Og denne inntekta gjør at fascistene kan fortsette å undertrykke det greske folket, . .

STØTT DET SPANSKE OG GRESKE FOLKETS KAMP MOT FASCISMEN; REIS IKKE TIL HELLAS OG SPANIA I SOMMERFERIEN!!

Kina og Chile

Etter kuppet i Chile har det fra forskjellige hold vært forsøkt å mistenkeliggjøre Kinas holdning til militærjuntaen. Kina opprettholdt de diplomatiske forbindelsene med Chile etter kuppet, og noen har forsøkt å vri det til at Kina støttet kuppet.

Hva var situasjonen før kuppet? Kina opprettet diplomatiske forbindelser med Allende-regjeringa i 1971. Kina bygger sine internasjonale forbindelser på prinsippene for fredelig sameksistens mellom stater med forskjellig politisk system. Det betyr at Kina ikke nødvendigvis liker det styret som sitter i landet, men har forbindelser med det for å drive handel og annen utveksling, og for å ha politiske forbindelser med landet.

Kina støttet Allende-regjeringa med lån, internasjonal valuta, hjelp til frakt av varer til Chile osv. Betydde dette at Kina støttet teorien om fredelig overgang til sosialismen som Allende sto for? Selvfølgelig ikke. Etter kuppet sa Kinas FN-ambassadør Chiao Kuan-hua at Allende døde

som en martyr, og at vi ikke må glemme hvor stor skade teorien om fredelig overgang til sosialismen gjør for de kjempende folkene verden over.

Umiddelbart etter kuppet stoppet Kina all hjelp til regjeringa i Chile. Noen mener Kina også burde brutt de diplomatiske forbindelsene med juntaen. Skulle Kina ha brutt med USA under Vietnamkrigen, med Sovjet da de gikk inn i Tsjekkoslovakia eller Franco i Spania? En slik politikk ville bare betydd at Kina ville bli isolert internasjonalt og ville tjene verken Kina eller folkene i disse landene.

Noen har prøvd å lage et nummer av at Kina tok i mot en mann fra juntaen som representant for Chile etter kuppet. Men kan Kina sjøl velge hvem som skal representere Chile i Kina? Selvfølgelig ikke. Det var et ubestridelig faktum at Allende-regjeringa var styrt, og denne regjeringas representant kunne ikke lenger være ambassadør. Derimot ble han tilbudt politisk asyl i Kina. F.eks. ville det

blåfront

På 1. mai fikk vi igjen demonstrert politiets klassekarakter. I Oslo hadde en gjeng sosis tetspobel samla seg under navnet »Blå Front» ved innmarsjen til møtet til Faglig 1. mai-front-toget, de skreik og bælja, kasta røykbomber og tåregass og sto i verre. (Det skulle vel ikke være de heltemodige sønner av NATO-generaler på Kolsås siden de kunne varte opp med så mye militært materiell som tåregass osv.?). Og politiet var der ja, for å beskytte hvem? Uten politiet hadde det ikke været mulig å gjennomføre en »Blå-front» demonstrasjon inne på plassen, den var vel-signa av politiets beskyttelse. Politiets demonstrasjon av

sine arbeidsmåter som mange har stifta bekjentskap med gjennom forskjellige demonstrasjoner, fikk vi ikke se noen oppvisning av igjen. Ikke det at vi hadde venta at politiet skulle svinge langkollene mot silkerampen, et par stykker ble riktignok arrestert (og sluppet ut rundt hjørnet?) men aldri har vi sett at noen som har laga så mye bråk har fått være så i fred for purken. Politiet hadde ikke behovd å beskytte oss, vi skulle nok ha klart brasene om det sto til, men blåfronten kan i alle fall være glad for at politiet laget lenke rundt dem slik at de kunne herje like beskytta der som i sine villaer i åsen.

være helt på jordet om Kina opprettet diplomatiske forbindelser med AKP(m-l), bare fordi de ikke liker Bratteli.

Vi mener at spekulasjonene om Kinas holdning til juntaen er oppspinn, og at Kina har ført en helt riktig politikk overfor Chile og det kjempende folket der.

Sovjet, derimot, brøt de diplomatiske forbindelsene med brask og bram etter kuppet og synes de var veldig revolusjonære. Men faktum er jo at kuppet var en nødvendig følge av teorien om fredelig overgang, en teori som Sovjet aktivt propaganderer overfor verdens folk. Når vi samtidig husker at Sovjet opprettholdt forbindelsene med Lon Nol-regjeringa i Kambodsja lenge etter at frigjøringshæren hadde tatt kontrollen over 90 % av landet, står Sovjets holdning til kuppet i Chile bare igjen som en tvers igjennom hyklersk handling. De var sjøl en del av årsaken til at kuppet måtte komme.

gymnaslova

Når dette skrives er ennå ikke lova behandla i Stortinget, men dessverre har vi god grunn til å tro at den blir vedtatt. KUD kan nå for alvor begynne å lage omhyggelige planer og økonomiske rammer for det billige nye gymnaset som skal stå klart i 75.

Men, Stortingets vedtak skal ikke få oss til å instille kampen. Vedtaket betyr at det blir mye hardere å slåss.

Hvordan skal vi slåss?

I Stortinget kommer ikke

AP til å få gjennom det de

selv kaller »enhetsskoleprin-

sippet». I stedet blir det overlatt til fylkene å bestemme om skolene skal organiseres etter dette prinsippet, der AP vil bruke sitt flertall akkurat som i 30 timersuka. APs enhetsskoleprinsipp går ut på at alle skolene må ha både yrkesskolelinje og gymnaslinje. Dette må bety sentralisering og har ikke noe med enhetsskole å gjøre, — en skaper ikke lik utdanning, eller visker ut klaseskiller ved å sentralisere skoleverket ennå mer! Derfor må vi bekjempe dette »prinsippet» slik som vi slåss mot 30 timersuka i fylkene tidlig i vår.

Statsbudsjettet som kommer i oktober, kommer til å inneholde økonomiske rammer for det nye gymnaset, og vi skal kjempe hardt for et rammetimetall på 120 istedenfor Stortingets 108, som bare betyr 3 timer til å dele klassene og til å ha valgfag i. Vi skal kjempe for færre elever pr. lærer, for skikkelige bevilgninger til skolene osv.

Evalueringskomiteen legger fram sin innstilling engang utpå høsten, og det kan godt være at den inneholder normerte prøver. Dette skal vi bekjempe like innbitt.

fram for nynorsken

Kameratar!

Det hær e enn kritikk av det språket dokker føre i bladet. Æ synes dokker bruker alt førr lite folkemål — nynorsk — . Sjølv om »Rigsmålsforbundet» har funnet ut at nynorsken e ubrukelig og at ingen i landet liker nynorsk, så synes æ ikkje Røde Garde skal gå med på same seilassen. Grunnlaget skipsredaran og grossistan i rigsmålsforbundet bruke e næmlig falskt.

Her om dagen skulle dæm førr eksempel vise at folk ikkje ville ha nynorsk i radioen og fjernsynet, og tell grunnlag brukte dæm av alle ting målstatistikken blant rekuttan i militæret. Førr et

vidsyn! — Nåen daga etterpå skulle Aftenposten, som jo e heilt på linja til riksmålsfolka, offentliggjære ei meiningmåling som gikk konkret på dette spørsmålet. Da viste det sæ at over 50 % av folket ønska nynorsken opprett- holdt på det stadiet han har i dag, eller dem ville ha meir nynorsk. Særlig blant ungdommen var det ein stor prosent som var positiv til nynorsk.

Ta førr eksempel siste nr. av RG så står bare ei sida på nynorsk. Og ka førr noka? Joda, intervju med ei bondejenta. På denne måten opprettheld RG indirekte fordommen om at nynorsken

bare passer tell fjøsbruk, noka som skulle være tusen gonga motbevist. Nei la oss få ei 50/50 fordeling i RG akkurat som i »Klassekampen». Så får vi enn verdig plass førr folke- målet. Og med det samme æ e inne på det: Dialektan i by og bygd over heile landet ligg som oftast nærmast nynorsk. Se bare på det æ har skrevet her og sammenlign det med bokmål og nynorsk. Eller ta diktet »Vi e ikkje pøbla» som stod i siste nr. av RG. Begge viser kor nær Tromsø-dialekten ligg nynorsk!

Med Kammeratlig helsing fra

Henrik I.

1. mai: seier for klassekamplinja

Vi synes det er bra og gledelig at på tross av SV-ledelsens høyrevri i Oslo, så klarte AKP, Rød Ungdom, SV og SVU å lage skikkelige enhetsmarkeringer mange steder i landet.

Men SV sentralt har begitt seg inn på en kurs som bare ender et sted hvis den ikke snus: I armene på klasse-samarbeiderne.

Det er klart at om dette skjer, vil det bety en stor svekkelse av venstresida i Norge. I stedet for kamp mot AP/LO-toppen kan vi vente forsoning og forhandlinger, i stedet for klassekamp kommer classesamarbeid. Denne høyrevrien mener vi er tydelig allerede hos en del i ledelsen i SV, særlig rundt stortingsgruppa og faglig utvalg i SV. Det er disse som mest har ivra for samarbeid med Aspengren og som har gått tilbake på krav som bort med momsen og gymnaslova på tinget. Men vi veit også at mange SVere er uenige i denne utviklinga, at det er mange som skjønner at AP er vår fiende f.eks. i skolekampen. Et uttrykk for dette er de mange SVere som i Oslo enten ikke gikk i tog, gikk i begge, eller reiste ut av byen for å gå i enhetstog på klassekampens grunn i f.eks. Sandvika. Vi veit også at en god del SVere brøyt med ledelsens politikk og bare gikk i klassekamptog.

Hva kan vi lære?

— Splitt på venstresida svekker tilliten til venstresidas politikk og oppslutninga blir dårligere. Det var mange i år som sto på fortauet og så på togene fordi det ikke var full samling av venstrekreftene på klassekampens grunn.

— Nei til samarbeid med AP/LO! toppen! Det er ingen tvil om hvem som slo politisk mynt på samarbeide mellom AP og SV f.eks. i Oslo. Vi veit at AP i år lurte på om de skulle la være å lage tog i det hele tatt p.g.a. den dårlige oppslutningen. SV ble redningsplanken som dro AP opp av myra for et kort øye-

Hva kan vi lære av 1. mai i år? Selve forhandlingene skal vi ikke gå inn på, vi synes spillet ved siden av gir et godt bilde av enhetsforhandlingene i alle fall i Oslo.

Vi kan slå fast at der det var enhet på klassekampens grunn mellom AKP og SV stilte vi Aspengrentilhengerne fullstendig i skyggen, de ble slått ned i støvla. Men vi kan og slå fast at også der SV hadde gått med på Aspengrenlinja var klassekamptogene størst mange steder. Særlig var tendensen klar i de store byene Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø.

At klassekamptogene var størst, er selvsagt bra, men vi kan og slå fast at f.eks. i Oslo der det gikk 12 000 i enhetstog i fjor, ble markeringa mot AP/LO-toppen svekka ved at SV gikk til høyre og lagde tog sammen med dem i stedet for mot dem.

blikk. Arbeiderbladet 2. mai er bevis nok for det.

AP slapp å tape ansikt, og står sterkere nå enn før 1. mai til å fortsette den råtne politikken sin. En del progressive paroler i toget kunne ikke endre på at det var classesamarbeidet som sto som ramme om arrangementet. Det blei uttalt fra SV-hold at »Aspengren skulle steikes i sitt eget fett» ved at de ble »tvunget til samarbeid med SV». Resultatet blei omvendt.

— Det er AKP(m-l) som står for en riktig enhetslinje i Norge i dag. Det er kommunistene som har klart å utarbeide en skikkelig plattform som folk slutter opp om. Parolen »enhet på klassekampens grunn» var grunn-

laget for mange av de enhetsarrangementene som kom i stand med SVere og uavhengige landet rundt.

— Sovjet er et viktig spørsmål. Vi veit at det er uenighet på dette spørsmålet i SV. Men når AKP går inn for støtte til det okkuperte Tsjekkoslovakiske folket, så er det ikke for å splitte SV som det hevdes, det er fordi vi mener at vi må kjempe mot all imperialisme, mot all undertrykking. At SV brøyt samarbeidet i Oslo på parolen om støtte til det tsjekkiske folket lover ikke godt.

AKP vil i tida framover gå i spissen for å avsløre Sovjet som det det er: et imperialistisk land, og vi vil støtte de folkene som blir undertrykt

av Sovjetstaten, og ikke minst venstre-opposisjonen i Øst-Ruropa.

— Se opp for Høyrevrien i SV! Dette er ikke bare en intern sak for medlemmer i SV og SVU. SV er idag en viktig kraft på venstresida, og mange av aktivistene i f.eks. skolekampen og den faglige kampen er SVere. SV-ledelsens marsj mot høyre vil skade den progressive kampen i Norge, og det vil bety en svekkelse av klassekampen i Norge om ikke grunnplanen i SV og SVU er i stand til å avsløre denne høyrevrien.

Men uansett hva som skjer: Vi er overbevist om at klassekampens vei vil seire, og 1. mai lovet godt!

Spillet om 1. mai

I OSLO

enhet

1. mai

PÅ
KLASSEKAMPENS
GRUNN!

Vang?

DU ER LEI AV
ALL HESTEHADELEN
OG SLUTTER OPP OM
FAGLIG FRONT.
GRATULERER!

Faglig 1. mai-front 1974

OPPGAVE: "ER
SOVJET EN SOSIALISTISK
STAT?" HVIS DU SVARER
"JA" FLYTTER DU 5 FRAM,
HVIS "NEI" GÅR DU 5
TILBAKE.

HVIS DU SYNS AT
SV'S LANDS-
KONFERANSE
BURDE GÅTT
NEI TIL
TARIFF-
FORSLAGET
FLYTTER
DU 5
TILBAKE.

ENHET OPPNÅDD! MEN SÅ
OMBESTEMMER SV SEG FORDI DE NÅR
KAN GODTA STØTTE TIL Tsjekkoslovakias
FOLK. FLYTT 4 FRAM FOR FERJETUR TIL
MOSKVA!

22. MARS: ENDELIG FORHANDLINGER
MELLOM FAGLIG 1. MAI FRONT OG
SV'S ARBEIDERFRONT 74. KAST TERNINGEN
EN GANG TIL!

SV. DRØFTER ENHET MED
ASPENGREN I SAMORG.
FLYTT 3 SKREITT
TIL HØYRE!

22. FEBRUAR:
FAGLIG FRONT I NUBAR TIL
SAMARBEID PÅ VENSTRE-
SIDA, MEN INTET SVAR PÅ
SV. & TILBAKE.

JANUAR: SV VIL HA MED AKP I ET A.P.-
DOMINERT SAMORG. TDG, MEN
AKP VIL IKKE GI ASPENGREN
GRATIS STØTTE. STA OVER
ETT KAST

DU ER ENNÅ IKKE
OVERBEVIST OM AT
ASPENGREN-TOGET
ER BRA. TA DENNE
STEN MED TIL
VENSTRE OG TA
RUNDEN OM IGEN
PÅ RUTE 16.

NÅ ER DU
LUT LEI AV
DETTE SPILLET!
FLYTT TILBAKE TIL "ENHET
PÅ KLASSEKAMPENS
GRUNN" OG BLI
DER! INGEN STØTTE
TIL ASPENGREN!!!

BRUDD MELLOM DNA
OG SV I SAMORG. RYKK
3 FRAM, NÅ TIL
VENSTRE!

HVIS DU
KOMMER I
MÅL:
HUSK AT
DET GÅR
FLERE TDG.
TA GJERNE
EN
RUNDE
TIL!

SAMHOLD med Trygve
GIR STYRE-SLUTT
OPP OM TØR

TRILL EN TERNING
OG FLYTT SÅ LANGT
FRAM SOM ØYNENE
VISER....

START
OG MÅL!

A LLE SOM VIL, KAN VÆRE MED I DETTE SPILLET. DET ENESTE SOM KREVES, ER AT
MAN KAN TELLE TIL 6, OG AT MAN HAR GOD TID. NB!!!: DEN SOM KOMMER
FØRST I MÅL, HAR TAPT! — VIL ØNSKER LØKKE TIL PÅ REISA, OG MINNER OM
SPILLET'S MOTTO, SOM ER: **FRAM OG TILBAKE — DOBBELT SÅ LANGT!!!**

SOVJET planlegger an

Spørsmålet om Sovjet er viktig, og det er stor uenighet på venstresida i Norge om Sovjet fremdeles er et sosialistisk land eller ikke. Vi marxist-leninister hevder at Sovjet ikke er et sosialistisk land, men et imperialistisk på linje med USA. Vi kaller det sosialimperialistisk, det betyr sosialisme i ord, men imperialisme i handling.

I tida framover vil vi prøve å ta opp forskjellige artikler om Sovjet, om utenrikspolitikken, om forholdene i Sovjet, og om de nye teoriene som Bresnev har lansert som »marxistisk» teori. Vi vil også prøve å gå inn på Sovjets historie, Stalin, spørsmålet om hvordan de nye tsarene kom til makta osv. Vi vil sette stor pris på om folk skriver til oss, kritiserer artiklene, skriver innlegg om saka som vi kan trykke i RG, og ber om at vi tar opp spesielle saker som er vanskelige eller som det trengs mer opplysninger om. Vi vil prøve å etterkomme disse ønskene så godt vi kan.

SOVJET FORBEREDER KRIG MOT KINA

Vi sier at Sovjet er et sosial-imperialistisk land. Det betyr at revisjonistlederne i Kreml prøver å skjule den imperialistiske politikken bak »sosialistiske» fraser. Når de snakker om fredelig sameksistens mener de samarbeid med andre imperialistiske stater for å undertrykke u-landa og bekjempe de sosialistiske landa.

Imperialismen er aggressiv: den prøver hele tida å utvide sitt herredømme både økonomisk, politisk og militært. Samtidig hindrer de imperialistiske statene med makt at de undertrykte landa river seg løs. Og Sovjet er ikke noe unntak: I 1961 tok Albania det avgjørende oppgjøret med den revisjonistiske utviklingen i Sovjet. Sovjet svarte med total handels-

blokade og sendte krigsskip for å hindre at Albania fikk forsyninger fra andre land. I 1968 kom invasjonen i Tsjekkoslovakia. Romania har flere ganger siden 1968 vært truet av russisk invasjon. I fjor var det 720 000 sovjetiske soldater i utlandet, og Sovjet har mellom 80 og 90 militærbaser i andre land.

Folkerepublikken Kina med Kinas kommunistiske parti (KKP) i spissen har siden 1960 konsekvent gått inn for å avsløre Kreml-ledernes forkastning av marxismen-leninismen og deres overgang til sosial-imperialisme. Det har ført til at revisjonistene er særlig aggressive mot Kina. Bresnev & Co. ser på Kultur-revolusjonen som »et korstog rettet mot de mer kultiverte deler av Partiet og folket» og de sier at »historien til KKP er en historie om hvordan den vitenskapelige kommunisme gradvis ble *fortrengt* av Maoismen.» Slike ville påstander ble mer og mer vanlig utover i 60-åra, men i 1969 fikk angrepene en enda mer alvorlig karakter: Sovjet satte i gang væpnet angrep mot Folkerepublikken Kina. Den 2. mars 1969 gikk russiske styrker over grensa mellom Kina og Sovjet ved Wusuli-elva og angrep kinesiske grensevakter på Chenpao-øya. Mange kinesere ble drept. Utover i mars fortsatte sovjetiske grensetropper med sine militære provokasjoner mot Kina. Den kinesiske ambassaden i Moskva ble angrepet og flere av ambassadens funksjonærer skadd.

Samtidig arbeidet propagandamaskineriet på spreng med å fabrikkere løgner om at det var Kina som hadde angrepet Sovjet. Det ble påstått at Chenpao-øya (i russisk propaganda kalt Damanski-øya) tilhørte Sovjet.

Dette er bevisst løgn. Grensene mellom Kina og Sovjet ble fastlagt i en avtale fra 1860. Kina ble da frarøvet et landareal på 1 mill. km² (omtrent like stort som USA) av Tsar-Russland og den nye grenselinja ble trukket langs Wusuli-elva. Selv denne urettferdige avtalen slår fast at Chenpao-øya er kinesisk og Kina har hele tida hatt kontroll med øya.

Seinest under grenseforhandlingene mellom Kina og Sovjet i 1964 måtte russerne innrømme at Chenpao og andre øyer som de nå gjør krav på, var kinesiske.

Det som skjedde i 1969 var altså ikke tilfeldige grensekamper som oppsto fordi ingen visste hvem som eide områdene. Det var en bevisst provokasjon fra Kreml-lederne for å angripe Kina. Fra 1969 til i dag har det vært hundrevis av væpnete provokasjoner på grensa, både langs Wusuli-elva og andre steder. Men dette er bare ett ledd i Sovjets krigsforberedelser mot Kina.

MONGOLIA – EN SOVJETISK KOLONI

Sovjet har styrket sitt herredømme over Folkerepublikken Mongolia og landet er nå en sovjetisk koloni. Hensikten er å skyve Mongolia foran seg i et væpnet angrep mot Kina. I dag står det mellom 300 000 og 400 000 sovjetiske soldater i Mongolia, det vil si at hver 5. innbygger i landet er en russisk soldat. Folk som nylig reiste med tog gjennom Mongolia kunne fortelle om

Kinesiske grensevakter.

greps krig mot KINA!

stor russisk aktivitet: på jernbanestasjonene patruljerte russiske soldater, det er innført totalt forbud mot fotografering på jernbanen og til og med langs jernbanelinjen ligger det militærbaser.

MILITÆR OPPLADNING

Det skjer også en militær opptrapping på sovjetisk side av grensa mot Kina. Den russiske grensehæren er økt fra ca. 40 til 50 divisjoner på to år. Det vil si at det er mellom 1 og 1,5 mill. soldater i grensetraktene. Sovjet har opprettet 70 nye flybaser like ved grensa mot Kina de siste åra og firdoblet antallet atomraketter i Sibir. Russiske fly har krenket Kinas luft-erritorium flere ganger.

Revisjonistene anstrenger seg til det ytterste for å innringe Kina militært. De foreslo i 1970 for landa i Sørøst-Asia at det skulle opprettes en »forsvarsallianse» rettet mot Kina. Men sosialimperialismen led nederlag på dette området og de stoler nå først og fremst på sin egen militære styrke. Den sovjetiske marinen har opprettet flåtebaser på øygruppene Andamanene og Nicobarene i Det Indiske Hav og i Chittagong (Bangladesh). Samtidig har de planer om flåtebaser i Indonesia og Kompong som i Lon Nol-Kambodsja.

Sosialimperialismen forbereder krig mot Kina. Men et angrep må også forberedes ideologisk — det må være noen i Kina å »befri». Og fordi det ikke ser ut til å være så mange som har slike ønsker i Kina, gjelder det å fabrikere en opposisjon: I Alma-Ata i Sovjet-republikken Kasakstan er det konstruert to organisasjoner som kalles »Uighurenes nasjonale befrielsesråd i eksil» og »Bevegelsen for et fritt Turkustan». De skal »befri» de

Hele befolkninga får våpenopplæring av folkehæren.

nasjonale minoritetene i Sinkiang i Kina. Da Tibet ble frigjort i 1959 flyktet overklassen til India. Væpnede bander blant disse flyktningene angriper nå Tibet — utstyrt med russiske våpen.

KINAS FORSVAR

Vi ser altså at Kreml-lederne ruster seg til krig mot Kina. Men Kina er forberedt på å forsvare seg: »Vi kommer ikke til å angripe uten at vi blir angrepet, men viss vi blir angrepet skal vi slå tilbake.» Kinas forsvar er defensivt: Det gjelder å forberede seg mot et angrep. I alle kinesiske byer graves det store tilfluktsrom dypt under jorda.

Industrien desentraliseres og det er blant annet også av militære hensyn at hvert geografisk område av en viss størrelse skal være sjølforsynt med viktige varer. Men det viktigste er folkevæpning. Hele det kinesiske folket trenes i greiljakrig mot en invasjonshær. De historiske lærdommene er klare: mot et væpnet folk kommer selv den mest avanserte krigsmaskin til kort. Det er tanken på å møte en slik fiende som får sosialimperialistene til å nøle. Sovjet-hæren vil nok være i stand til å trenge inn i Kina ved et overraskelsesangrep, men i kampen mot en enorm geriljahær som er fast besluttet på å forsvare landet sitt, vil Sovjets krigsmaskin være dømt til nederlag.

Konfrontasjonene mellom Sovjet og Kina har vært voldsomme og kostet mange kinesiske soldater livet. Men kineserne understreker hele tida at fienden ikke er det sovjetiske folket men det nye, revisjonistiske borgerskapet som har revet til seg makten i Sovjet.

afrika sultet! hvem har skylda?

Millioner av afrikanere dør eller er truet av sultedøden. Avisene flommer over av «skrekke» reportasjer. «Nå må vi gi!» heter det i hele den vestlige verden! «Vi må redde Afrika!» Selv den verste utsuger-imperialist toer sine hender og gir noen grunker. Det er nesten alltid borgerne som står fram og maner om hjelp når slike «katastrofer» skjer. En slik reaksjon fra borgerskapet og imperialistene er kvalmende. Det er de som er skyld i det som skjer.

● Det er ikke tørken som er årsak til at afrikanere dør som fluer. At man sto overfor en usedvanlig tørr periode har man visst meget lenge. Det mangler ikke på tekniske hjelpemidler som kunne ha forhindret katastrofen. Det er bare det at ikke en finger er blitt løftet for å hindre noe som helst. Det er nemlig imperialistene, kanskje spesielt de franske, som har bukta og begge endene i hele det såkalte Sahel området. I alle landa, Mali, Niger, Tschad, Øvre Volta, Gabon, Togo, Dahomey, Senegal dominerer fransk kapital. Dette er alle land som var tidligere franske kolonier.

De fikk såkalt «uavhengighet» i slutten av 50 åra og 60 åra. Men det var i navnet og ikke i gavnet. Fransk-mennene beholdt sitt økonomiske grep over alle disse landa, som nettopp av den grunn er noen av de mest tilbakeliggende land i verden. Disse landa er ikke fattige. De har alle råvarerressurser. Enten så ligger de ubenyttet, eller så har utenlandsk kapital kontroll. I noen av disse landa finnes det så å si ikke industri. I Øvre Volta f.eks., teller industri-arbeiderne bare noen ganske få tusen personer av en befolkning på ca. 5 millioner. Franskmennene har funnet at det er hensiktsmessig med en såkalt arbeidsfordeling landene i mellom. De har således satset på industrialisering av enkelte land,

f.eks. Elfenbenskysten. Mens et land som Øvre Volta først og fremst forsyner industrien i disse landa med billig arbeidskraft. I tillegg til at ressursene i mange av disse landa ligger ubenyttede, blir jordbruket drevet for å tilfredsstille imperialistenes profitt.

● Den beste jorda er i imperialistenes hender. Hva dyrkes der? Produkter som kunne gi mat til den lokale befolkning? Sjølsagt ikke. Der dyrkes produkter som kan eksporteres til den vestlige verden, kaffe, kakao, bananer. Ikke bare utarmer imperialistene jorda. De sørger ikke for å tilføre jorda det den trenger for å fortsette å være dyrkbar i år fremover. De tenker bare på sin kort-siktige profitt, driver rovdrift på den bra jorda som finnes. Dette er årsakene til at afrikanere dør av sult!

● Den lokale befolkning er også tvunget til i hovedsak å dyrke det imperialistene vil. De må nemlig ha penger for å betale store og harde skatter. Penger får de bare ved å satse på produkter de kan få solgt på markedet til imperialistene. Ergo kan de ikke hvis de ikke vil bli forfulgt av de lokale myndigheter dyrke ting de kan spise. Dette er en årsak til sulte «katastrofen».

For å få penger satser en del afrikanere også utelukkende på husdyrhold. Dyra

spiser og jorda blir utarmet.

● Sahara vokser og ørkenen eter seg framover. Naturkatastrofe? Nei! Skog er blitt systematisk hogget ned, jorda er blitt utpint, alt et resultat av imperialistenes rovdrift på Afrika! Ingenting er blitt gjort, som f.eks. i Kina på å forbedre vanningsystemet, bygge kanaler og demninger. Det ville ha kostet penger.

● Det er ikke humanitær hjelp Afrika trenger. Revolusjonære afrikanere sier selv at det eneste som kan føre til framskritt for de utpinte afrikanske massene er konsekvent kamp mot all imperialism og ny-kolonialisme. Masser av afrikanere i Sahel området dør. Men det er ikke hele bildet. Masser i Tschad, Øvre Volta, Niger og Mali reiser seg også til kamp, mot

Øvre Volta. Unntakstilstand kommer ikke av seg sjøl, men som en følge av massenes raseri. Studenter og skoleelever har reist seg i Niger. De har krevd at regjeringen skal stå til ansvar for sine gjerninger. Massearrestasjoner var regjeringens svar. I Kamerun inntok hæren universitetet i Yaounde i desember som en følge av voldsomme studenturoligheter. Det syder blant de afrikanske massene. De har vår fulle støtte i kampen de fører. Vi er enige med dem når de karakteriserer borgerens og imperialistenes tårer som krokodilletårer. Vi ser i likhet med millioner av utpinte afrikanere fram til den dagen imperialistene skal få betale og stå til rette for de forbrytelser de har begått for verdens folk.

Inger.

imperialistene og deres lokale lakeier. I alle land er det en voldsom uro. I norske aviser har det stått mye om Etiopia, lite eller ingen ting om tilstanden i andre land. Men ting skjer hele tiden. For ikke lenge siden kunne vi lese i en liten notis i en avis om innføring av unntakstilstand i

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offett
hos a/s Duplotrykk,
Oslo 1974

adresse: